

355

HRVATSKI

LOVDŽIJA

VII.

U 355

357

HRVATSKI
LOVDŽIJA.

PRIRUČNIK

ZA LOVCE, ŠUMARE I SVE PRIJATELJE LOVA.

PODPOROM HRV.-SLAV. SUMARSKOGA DRUŽTVA.

SASTAVIO

JOSIP ETTINGER.

SA 5 TABLA.

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE LAV. HARTMANA
(Kugli i Deutsch), Zagreb, Ilica 30.

4. 11. 1893

Lovnim zakonom od godine 1893. udaren je prvi temelj racionalnom lovogojstvu za kraljevinu Hrvatsku i Slavoniju. Kao što više-manje propisuje ono, što se ne smije na užrb lova činiti, tako opet lovna znanost daje uputu, što moramo činiti, da lov podignemo. Kao što gdje, tako se i ovdje zakon i znanost nadopunjuju. Buduć pako da mi ne imamo do sada nikakove knjige u hrvatskom jeziku o lovogojstvu, pa buduć da bez lovačke znanosti ne može nikakova uspjeha i napredka u lovnjoj kulturi biti, to sam se odlučio, da hrvatskom lovcu i onomu, koji to želi biti, pružim prvu priliku, da se uputi u sve ono bez česa o pravomu lovu ne može biti ni govora. Dočim je lov u drugima zemljama tako razvijen, da igra ne malu ulogu u narodno-gospodarstvenom obziru, to je kod nas — kraj svih povoljnih okolnosti klime i teraina — još na tako niskom stupnju, da se o njemu pravo rekuć ni govoriti nemože. Iznimku čine neke riedke gospoštije, kojima budi čast. Nu kao što smo pod zadnje vrieme i u drugim granama gospodarstva počeli napredovati, tako ćemo, nadam se i u kulturi lova, jer je on ne samo jedna od najplemenitijih zabava, nego je i kadar vlasniku takodjer liepu korist nositi.

Koliko se je do lova i lovne zabave od vajakada služilo najboljim je svjedočanstvom to, što su poglavice i plemići ne do nedavno lov kao izključivo pravo lih za sebe pridržali; svjedoči nadalje i to, da se ponajpače u Njemačkoj razvio posebni lovački ceh, koji je imao svoj vlastiti jezik i koji je do lovačkog umjeća toliko držao, da je istom onomu dao naslov lovca, koji se je mogao izkazati, da je kod izučenog kojeg lovca (meštra) bio tri godine u naucima, te je istom nakon treće godine, kada se je uputio u sve, što je skopčano sa racionalnim

lovom, istom tada je bio po propisu zalovčen, te mu izdana »diploma«, bez koje se nije mogao niti u lovačkom odijelu pokazati. Takovih je lovaca kod nas jako malo; nu što je još gore, mi ne imamo lovnog čuvarskog osoblja, koje bi imalo barem pojma, kako valja lov dizati, kako divljač njegovati i unapredjivati. Naše lovno čuvarsko osoblje sastoji se većim dielom od lugarskoga osoblja, a to se opet rekrutira iz odsluženih podčastnika, te im nije ni zamjeriti, da neimaju o racionalnom lovu ni pojma. Dosta je, ako se savjestno služe lovnog zakona, — a to je sve, što mogu lovu u prilog činiti.

Nadam se, da sam ovom knjigom našem lovo-čuvarskom odnosno lugarskom osoblju dao priliku, da sazna, što mu je kao lovcu prava dužnost, da sazna, da nije onaj lovac, koji ma na kakov način, ma u koje doba godine znade doći do lovine, već je pravi lovac, koji će znati svoje revire napučiti sa raznovrstnom koristnom divljači, koji će znati neprijatelje plemenite divljači tamaniti, koji će im u svakoj pogibelji znati pravu pomoć pružiti, koji će znati u svako doba svomu predpostavljenomu kazati, koliko ima ove, koliko one vrsti divljači, koliko im donese štete, koliko koristi.

Pošto mi je predsjedništvo hrvat. slavn. šumarskog društva naklono bilo iz društvenih sredstava za promicanje šumske literature podporu pružiti, to mi je slavnomu predsjedništvu hrv. slav. šumarskoga društva izjaviti najtopliju zahvalnost, što je tim omogućilo, da se ova knjiga u tisak stavila i tek sada javnosti predala.

U želji da ova moja knjižica svoj cilj zbilja postigne, ne mogu, a da se na koncu ne zahvalim svim prijateljem, koji su mi na ruku išli kod ove radnje, te me bilo u čemu svojom pripravnosću podpomagali: Hvala im!

U Zagrebu, mjeseca siečnja 1897.

J. Ettiinger.

kr. umir katastralni šumski nadzornik.